

Antidogma – Államcsíny 2.0

2014 április 04. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Mi történt a múltban, ha egy rezsim nem felelt meg teljesen az Egyesült Államok érdekeinek? Megszerveztek egy ellenzéket és egy bel?le következ? katonai hatalomátvételt, hogy ügynökeiket a „nem kóser” ország élére állítsák.

Ez világos, direkt megoldás volt, és azzal az el?nyel járt, hogy ezen országok államf?it olyasvalakinek mutatták,

akik határozottan nem értenek meg soha semmit a demokráciából, és akiket bármikor és bárhogyan meg lehet buktatni, jó lelkiismerettel. Az Egyesült Államok mestere volt az efféle államcsínyeknek a hátsó udvarának tekintett Latin-Amerikában.

Ez sokáig működött is, de a dolog természeténél fogva előbb-utóbb minden agresszív önvédelmi és immunreakciókat vált ki. A „csont nélküli” államcsínyek, noha időnként persze még elfordulnak, egyre komplikáltabbá válnak. Többé már nem volt elég, hogy olcsón szállították azokat a megrendelő országok közvéleményének a szabadságra és a demokráciára hivatkozva, de ráadásul a célországok közvéleményét is fel kellett rá készíteni. A geopolitikai konjunktúrák gyors változása miatt nyilvánvalóan szó sem lehetett ez utóbbiak hosszú, költséges és végeredményben távolról sem bombabiztos megpuhításáról, amikor van egy gyorsabb és biztosabb módszer is.

Ez az új rendszerváltó procedúra, amelyet – talán mondani sem kell – Washington külpolitikai boszorkánykonyháiban kísérleteztek ki, lényegében kilenc lépésben végrehajtható, és a hatékonysága garantált.

1. Az adekvát politikai cseregarnitúra előkészítése.
2. Tömegmozgalmak szervezése, hogy a világ médiumainak segítségével úgy tűnjön: a nép ellene van a regnáló kormánynak.
3. A korszak olyan alapértékeinek előtérbe helyezése, mint a szabadság, a demokrácia és az emberi jogok, azt

hangsúlyozva, hogy a rezsim nem tiszteli ezeket, és hogy a tüntetőknek minden okuk megvan a tüntetésre. Ehhez erőszakos kilengések szükségesek a megmozdulások folyamán, amelyekért mindenképpen a rezsimet kell hibáztatni. Ha esetleg nincs erőszak, akkor ki kell provokálni, minél nagyobb ugyanis az erőszak, annál inkább felhevíti a szenvedélyeket mindkét oldalon. Minél rosszabb, annál jobb: hiszen az a cél, hogy az események egy ellenrizhetetlen spirálba kerüljenek.

4. Ez az ideális pillanat a „nemzetközi közösség” gazdasági szankcióinak életbe léptetéséhez, amelyek egyre súlyosbodnak, hogy valódi embargóvá válva meggyöngítsék nem a kormányt, hanem az országot a következő szakaszok elzárásaként.

5. Különalkuk során a rezsim egyes prominenseit a süllyedő hajó elhagyására ösztönözni, megcsillantva elöttük politikai karrierjük folytatásának vagy éppen felívelésének a lehetőségét, esetleges „lefalcolásukért” anyagi kompenzációt is nyújtva vagy ígérve.

6. Végső soron tárgyalásokba bocsátkozni a meggyöngült rendszer vezetőivel, felajánlva nekik a tisztességes visszavonulás – adott esetben büntetlenséggel és anyagi javakkal kecsegtetve – lehetőségét, fenntartva ugyanakkor egy speciálisan nekik szánt „nürnbergi törvényszék” elé citálásuk fenyegetését, hacsak a kellően felheccelt tömeg maga nem végzi el brevi manu az ítélet-végrehajtást.

(Ezt a módszert sikeresen alkalmazták az egykori szovjet blokk országaiban, de az „arab tavasz” óta a dolgok kissé bonyolultabbá váltak. Kadhafi Líbiája után Aszad Szíriája szálkának bizonyult a Nyugat levesében, és ez alkalommal a rendszerváltás klasszikus módszere nemcsak hogy nem működött, de a vele szembeni elkeseredett ellenállás miatt elhúzódó dilettáns kivitelezése egymás után tárta fel működési mechanizmusának minden egyes rugóját. A rezsimdöntés szokásos rapid receptje, mint Romániában vagy Tunéziában, Szíriában például hatástalannak bizonyult, ott tehát az eredeti cél eléréséhez egy B tervre lesz szükség, amely az elbibi pontok egyfajta elnyújtásából áll.)

7. A felsorolt manőverek kudarc esetén a rendfenntartók és a tüntetők közötti összecsapások fokozatos kiélezése válik szükségessé, hogy egy polgárháborús vagy ahhoz közeli állapot igazolhassa a kormányellenes erőket felfegyverzését az elnyomással szembeni ellenállásuk segítése ürügyén.

8. Ekkor felvetődik a rendszerváltó procedúra fegyveres karjaként működő NATO bevetésének a kérdése. A minden esetben humanitáriusnak álcázott angolszász (plusz csatlós) intervenció nyilvánvalóan az adott célország katonai erejének felmérésétől, megvásárolható tábornokai számától, a gazdasági embargónak az önvédelmi képességére gyakorolt hatásáról és mindenekelőtt a megdönteni kívánt rezsim szövetségeseinek természetétől függ. Ha valami oknál fogva a líbiai forgatókönyv nem realizálható, akkor a polgárháború külföldre való szítása, folytatása, meghosszabbítása, ember- és hadianyaggal ellátása marad a megoldás.

9. Ha mindennek ellenére a polgárháború sem hozza el a várt eredményeket, még mindig kijátszható az utolsó adu. Mivel minden háború elkerülhetetlenül a tárgyalóasztalnál ér véget, ott kell kiteríteni a korábbi aknamunkára alapozott lapot, vagyis egyrészt a kormányzat törvényességének tüntetések és polgárháború általi kétségbe vonását (delegitimáció), másrészt a vérontás megszüntetéséhez szükséges nemzeti egyetértés megtalálásának útját (kollaboráció). Gyakran tapasztalható, hogy a mézszálásoknak egyedül a kormány akar véget vetni, nem pedig az általában mindenre elszánt és intranzigens lázadók, még ha a lakosság fizeti is meg hajthatatlanságuk árát. A manőver tehát egy ún. koalíciós kormány megalakításából áll, amelyben a demokratikusan választott (vagy a hatalmat mindaddig de facto birtokló) elnöknek kevés vagy semmilyen mozgástere nem marad kollaboránsai kiválasztásában. Az Egyesült Államok így látja a demokráciát mások számára. Ez azt is jelenti, hogy ha a barátait nem választják meg az urnák által, elég, ha fegyvert ragadnak, és arra kényszerítik a megválasztott kormányt, hogy ossza meg a hatalmat velük, vagyis az USA-val. Ukrajnában is erre megy ki a játék.

Gazdag István - demokrata.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS

100 ÉVVEL TRIANON UTÁN

DVD A trianoni gyaláatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló
